عنوان مقاله:

به گزینی تک آبیاری و تاریخ کاشت برای ارقام گندم در شرایط دیم

محل انتشار:

مجله تحقیقات آب و خاک ایران, دوره 41, شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

عليرضا توكلى عبدالمجيد لياقت

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثرات تاریخ کاشت و سطوح تک آبیاری بر عملکرد ارقام مختلف گندم دیم، تحقیقی بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی و به صورت اسپلیت اسپلیت پلات در سه تکرار و به مدت دو سال زراعی (۸۳-۱۳۵۱) در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دیم، مراغه به اجراء در آمد. سه تاریخ کاشت (کرت اصلی) شامل: اوایل مهر، اواسط مهر و اواخر مهر، سه میزان تک آبیاری (کرت فرعی) شامل: بدون آبیاری (شرایط دیم)، تک آبیاری به میزان ۵۰ میلی متر در زمان کاشت و تک آبیاری به میزان ۱۰۰ میلی متر در زمان کاشت و برای ارقام گندم (کرت فرعی فرعی) شامل ۷۴(Azar۲), V\(\text{VYRRGP}\),V\(\text{Fenkang}\\\\Delta\/\Sefid\), V۳(Turkey...), V۵(double cross رشد و عملکرد قرار و کلش تحت شاخص درجه– (shahi روز تاریخ کاشت و تک آبیاری برای ارقام گندم مورد بررسی قرار گرفت. بالاترین میزان عملکرد دانه برای سطوح تک آبیاری و شرایط دیم به ترتیب مربوط به ارقام ۷۳ و ۷۴ است و ارقام ۷۲ ،۷۱ و ۷۵ وضعیت مناسبی از نظر تولید دانه ندارند. نتایج بیانگر ضرورت تک آبیاری ۱۰۰ میلی متر در اولین تاریخ کاشت و کفایت تک آبیاری ۵۰ میلی متر در تاریخ کاشت سوم است. در مجموع بر اساس میان یایی، برنامه بهینه تک آبیاری گندم دیم به صورت ۱۰۰ ـ ۷۵ – ۵۰ میلی متر به ترتیب در تاریخ کاشت اوایل، اواسط و اواخر مهر توصیه می گردد. بنابراین وقتی که حد بهینه تک آبیاری با مدیریت مناسب زراعی ترکیب شود، عملکرد گندم به طور چشمگیر و پایدار در این شرایط افزایش می یابد.

كلمات كليدى:

degree day, rainfed, single irrigation, Sowing date, Wheat varieties, yield

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1806313

